

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 742/2015
03.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.М., због кривичног дела неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Р.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 117/11 од 01.06.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3329/12 од 22.10.2012. године, у седници већа одржаној 03.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Р.М. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 117/11 од 01.06.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3329/12 од 22.10.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 117/11 од 01.06.2012. године, окривљени Р.М. је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353. Кривичног законика, за које је осуђен на новчану казну у износу од 300.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а ако исту не буде платио у одређеном року биће му замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећенима надокнати причињену штету и то: Ј.С. и М.М. износе од по 24.600,00 динара, Ј.С. износ од 500 евра, М.М. износ од 300 евра, те В.М. износ од 500 евра и Ј.Р. износ од 800 евра, а све у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме банке у месту плаћања откупљују ефективну страну валуту, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3329/12 од 22.10.2012. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Р.М., а пресуда Основног суда у Прокупљу К 117/11 од 01.06.2012. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео окривљени Р.М., без навођења законског разлога због којег подноси захтев за заштиту законитости, а са предлогом да „му се пружи могућност да у обновљеном поступку пред Општинским судом у Прокупљу изложи необориве доказе о својој невиности“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је рамотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног Р.М. недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**